

CHEIA - Adrian Paunescu

Mari poeti, de-a lungul vremii, au asemanat femeia
Cu o floare, cu un soare, c-o zeita, cu scanteie, cu o apa, c-o papusa
Eu, cum nu-s poet prea mare, zic ca seamana c-o usa .
Usa catre fericire, usa catre mangaiere
Usa ce spre taine duce galopand... luna de miere.
Usa catre inrobire, usa jugului etern
Usa care-ti deschide perspectiva spre infern.
De, dar ca s-ajungi sa intri, e-o problema delicata
Fiindca mai intai de toate, usa trebuie descuiata.
Si treaba se face bine si devine fericita
Nu cu cheia la-ntamplare, ci cu cheia potrivita,
Cheia ei originala, orice usa-n lumea asta
Dupa nunta si traditie are cheia ei si... basta!
Dar de iei un gen de usa, simpla, dubla sau de tei
Si-ai sa vezi ca merg la dansa doua sau mai multe chei
Stai, n-o sparge cu toporul, nu tipa, nu fa scandal
Ia-ti mai bine portofelul si te du la tribunal.
Ca sa-ti iei o alta usa, liber trebuie sa fii
Si-asta costa, dupa leafa, de la 3 la 7 mii!
Cand alegi o usa noua, trebuie s-o faci cu arta
Sa n-aiba, Doamne fereste, broasca defecta, sparta...
Ca broasca atat e buna pana n-a scapat la chei,
Ca pe urma n-o mai fereci, nici cu doua nici cu trei
E asemeni cu ulciorul, care dus prea des la apa
Te trezesti ca-i sare smaltul, ori se sparge, ori se crapa
Usa este ca gaina, ca abia cand e batrana
Mai matura si mai coapta, face supa cea mai buna.
Da, dar care om in viata nu si-a spus in gandul lui:
"Da-o dracului de supa, vreau un piciorus de pui"?
Usa este ca un loto, zice pustiului un tata
Nu e nici o diferenta - dai un ban mai tragi odata
insa, dragul tatii, afla, nu tine cat vesnicia,
Ca exagerand cu joaca, ti se strica jucaria.
Am vazut o usa care a trait in viata toata
Ca o sfanta cuvioasa, si-a murit nedescuiata
A urlat la dansa cerul, cu o voce ca de crai:
Hei, stafie ingalbenita, poate vrei sa intri-n rai?
Mars la iad, acolo-i locul pentru-o scandura uscata
Ai trait degeaba-n lume si-ai ramas tot incuiata.
Ce te temi mereu de usa! o sa-mi spuneti cu temei!
Habar n-am: Bun! Perfect!
Aveti dreptate, sa vorbim atunci de chei.

Fiindca principalu-n lume, nu e gandul, nici ideea
Nu e focul si nici roata, principalul este cheia.
Si exista chei... O groaza, cati barbati, atatea chei,
Ca de cand e lumea lume, cheile le tin la ei.
Unele sunt lungi si groase, sau subtiri ca un siret
Altele mici, delicate, ce deschid si un fiset.
Principalul nu-i marimea, important - la orice usa -
E sa se lovesca cheia si sa fie... jucausa.
Sa nu se-ndoaie-n broasca si sa tina la-nvartit.
Chei de lacate, valize, de casete, frigidere,
De camari, de manastire, pivnite sau sifoniere,
Ar mai fi cheia franceza, cheia la casa de bani,
Cheia de la TURNUL LONDREI sau facuta de tigani,
Dara, ce te faci amice, ca din sute de modele
Tu te chinui toata viata cu o cheie de... sardele!
Merge ea cat merge bine, dar apoi prinde rugina
Si-atunci nici Gerovitalul n-o mai scoate la lumina!
Poti sa-i dai cu glaspapirul, smirghel, pile, ciocolata,
Tot ce-ncerci este zadarnic, ti-a iesit din uz si gata!
Geaba-ncerci, geaba te zbuciumi si degeaba-ti iesi din fire.
Nu te mai vaita la lume, nu e vina nimanui,
Leaga-o cu-n siret sau funda, fa-i un nod si pune-o-n cui!
Sunt atitea chei pe lume, cheia "SOL " si cheia " FA ",
Dar asta nu te-nalzeste daca n-ai tu cheia ta.
Si... zicand cum zic batranii... la o tinerete noua,
Zici... privindu-ti... amintirea...
"AH, DE-AS FI AVUT EU DOUA! "